

Resolutie 14.3 Bijbelse argumenten voor steun aan staat Israël

Ingediend door: Daniël van der Veen (Utrecht) en Jori Kalkman (Nijkerk)

Het Ledencongres van de ChristenUnie, in vergadering bijeen op 3 oktober 2009,

Gelezen:

- Het verkiezingsprogramma ChristenUnie 2006-2010 over Israël en het Midden-Oosten, waarin gesteld wordt dat:
 - o De staat Israël steun verdient vanwege historische en morele argumenten.
 - o Een duurzame vredesregeling pas stand kan houden met veilige en erkende grenzen voor Israël en erkenning van de nationale aspiraties van de Palestijnen.
- Een interview met Fatah-lid en voorzitter van het 'disciplinary court' van de partij, Rafik Natsheh, in The Jerusalem Post op 22 juli 2009, waarin hij zegt dat Fatah het bestaansrecht van Israël nooit erkend heeft en ook nooit zal erkennen.
- Een artikel van 18 maart 2009 op de website van de JTA (Global News Service of the Jewish People), waarin Mohammed Dahlan, voormalig kopstuk binnen Fatah en thans topadviseur van de partij, aangeeft dat Fatah Israëls bestaansrecht nooit erkend heeft en ook niet gebonden is aan vroegere erkenning van de PLO.
- Een artikel van Wim Kortenoeven met de titel 'Fatah verjongt, maar matigt niet', op 31 augustus 2009 gepubliceerd op de website van het CIDI, waarin vermeld wordt dat tijdens het afgelopen Fatah-congres in Bethlehem het Fatah-handvest onverkort gehandhaafd is gebleven.
- De Bijbel, het eeuwige en onveranderlijke woord van God.

Constaterende dat:

- In het verkiezingsprogramma geen relatie wordt gelegd tussen de rechtmatigheid van de Joodse staat en de Bijbelse gronden hiertoe.
- Volgens het verkiezingsprogramma de nationale aspiraties van de Palestijnen erkend moeten worden om tot duurzame vrede te komen.
- De Palestijnse aspiraties (nog altijd) de gehele Joodse staat betreffen. Dit valt te lezen in de twee bovengenoemde artikelen (en er zijn veel meer leden/kopstukken van Fatah die gelijklopende teksten laten horen), maar evenzeer in de handvesten van Fatah en Hamas.
- De Bijbel op deze punten een heel andere koers vaart.

Overwegende dat:

- De God van de Bijbel zich kenbaar maakt als de God van Israël. Dit is de God die wij Christenen dienen en in het woord van God (de Bijbel) maakt God ons zijn plan met Israël bekend.
- Uitleg over Gods plan met Israël is opgeschreven in een door de indiener geschreven Bijbelse visie op Israël, met de naam 'Onvoorwaardelijke steun aan Israël' (om deze in te zien, stuur een mailtje naar d.l.vanderveen@gmail.com).
- In deze visie is verwoord dat Israël door God nog altijd gezien wordt als Zijn onvoorwaardelijke verbondsvolk, waar doorheen God zichzelf bekend wil maken aan deze wereld.
- Dit betekent dat Gods beloften behorende bij het verbond met Abraham nog altijd gelden, zoals profeten en apostelen bevestigen.
- Het land Kanaän (waartoe tenminste het huidige Israël en de betwiste gebieden behoren) voor altijd aan Israël is beloofd. Land en volk zijn dus onlosmakelijk met elkaar verbonden.
- God in deze tijd zijn volk thuisbrengt en zorgt voor fysiek herstel (terugkeer naar het land), vervulling van vele Bijbelse profetieën.
- Christenen in dit kader worden opgeroepen te bidden voor de vrede van Jeruzalem (Psalm 122) en God te herinneren aan zijn beloften voor Israël totdat heel Jeruzalem hersteld is (Jesaja 62).
- De Bijbel een ieder waarschuwt die het aan Israël beloofde land wil verdelen (bijv. Joel 4:1-2).
- Het grootste betwiste gebied (de Westelijke Jordaanoever) gelegen is in het Bijbelse hartland, op de 'bergen van Israël'. Hier liggen de belangrijkste plaatsen die verbonden zijn met de Joodse geschiedenis én de Joodse toekomst (met Jeruzalem als belangrijkste plaats).
- Ieder ander volk dan Israël dat de bergen van Israël claimt, door God hiervoor veroordeeld zal worden (Ezechiël 36).

- Al voordat in 1967 de betwiste gebieden (Gaza en de Westelijke Jordaanoever) in handen van Israël kwamen, de PLO werd opgericht (in 1964) met als doel om heel Israël van Joodse 'overheersing' te bevrijden (zie o.m. handvest PLO).
- Naast Hamas ook Fatah er geen geheim van maakt dat het bevrijden van geheel Palestina van Joodse 'overheersing' nog steeds het doel is. Niet alleen kopstukken binnen de partij, maar ook het Fatah-handvest bevestigt dit ontegenzeggelijk.
- Een nieuwe Arabische staat op Joods grondgebied daarmee uiterst gevaarlijke mogelijkheden biedt om dit doel alsnog te verwezenlijken.
- Boven al deze argumenten het onveranderlijke woord van God staat, waarin Israël (inclusief de betwiste gebieden) voor altijd en exclusief aan het Joodse volk is beloofd.
- Vanuit dit Bijbelse perspectief onvoorwaardelijke steun aan het volk en de staat Israël zeer belangrijk is, juist in een tijd waarin wereldlijke machthebbers tegen Gods wil in plannen maken (het voor Israël bestemde land en daarbinnen de stad Jeruzalem willen verdelen).

Spreekt uit dat:

- De zin in het partijprogramma 2006-2010 'Deze staat verdient vanwege historische en morele argumenten politieke steun (...)' tenminste moet worden aangevuld met de woorden 'Bijbelse argumenten'.
- De zin in het partijprogramma 2006-2010 'Een duurzame vredesregeling kan pas stand houden met veilige en erkende grenzen voor Israël en erkenning van de nationale aspiraties van de Palestijnen.' herschreven moet worden. Voorstel hiertoe: 'Een duurzame vredesregeling kan pas stand houden met veilige en erkende grenzen voor Israël, waarbij op (recent) historische maar bovenal Bijbelse gronden een tweestaten-oplossing wordt afgewezen.'

Preadvies: niet overnemen

De resolutie richt zich op het in 2006 door het Uniecongres vastgestelde verkiezingsprogramma. Dat programma staat vast voor de zittingsduur van de huidige Tweede Kamer. Zowel het Landelijk Bestuur als de Tweede Kamerfractie acht zich gebonden aan hetgeen daarin staat vermeld. Ook wanneer het gaat over Israël en de Palestijnen. Daarom raadt het bestuur deze resolutie af. De discussie op het Ledencongres en eventuele uitkomsten daarvan, kan overigens wel door de programmacommissie voor het nieuwe verkiezingsprogramma worden meegenomen.